

ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA.—Société des Instrument à vent, de Paris

El prestigi i la brillant història d'aquesta agrupació francesa, que compta ja quaranta cinc anys d'activitats, era ja completa garantia que la tercera sessió de l'Associació de Música "da Càmera", celebrada dimecres passat, havia d'ésser una manifestació musical de veritable importància. I hem de dir tot seguit que l'interès extraordinari amb què era esesperada l'actuació d'aquests artistes no fou gens decebut i que el concert obtingué un èxit ben entusiàstic.

Constitueixen la Société des instruments à vent, de Paris, els senyors René Le-Roy (flauta), Louis Bas (óboe), Achille Grass (clarinet), Jules Vialet (trompa), Léon Letellier (fagot) i Lucien Wurmscr (piano), i no cal encomiar els mèrits de cada un d'aquests excellents concertistes en particular, car tots assoleixen en llur tasca el mateix nivell de perfecció, que la fusió que obtenen en el conjunt avalora encara i fa apreciar del tot.

El programa era ben atractiu, per la qualitat de les obres triades i pel contrast que entre elles oferien. El "Quintet" en "mi bemoll", op. 16, de Beethoven, per a piano, óboe, clarinet, trompa i fagot, fou interpretat amb puresa d'estil i expressió justa, apreciànt-se una proporció perfecta de sonoritats entre tots els instruments i una admirable unitat de sentiment.

Una "Sonata" de Haendel, per a flauta i piano, i una "Rapsòdia", de Jongen, per a piano, flauta, óboe, clarinet, fagot i trompa, omplien la segona part, que resultà interessantíssima. En la primera d'aquestes dues obres triomfà el senyor Le-Roy, que la digué exquisidament, amb una riquesa de matisos ben difícil d'assolir amb un instrument de recursos limitats, com és la flauta. L'ovació que el públic li tributà l'obligà a presentar-se repetides vegades i a donar gentilmente una altra obra fora de programa.

La "Rapsòdia", de Jongen, és una important composició en la qual hom endevina immediatament la mà d'un gran mestre. La unitat en l'estructura hi és realitzada, fins on és possible en una obra del caràcter d'aquesta, amb un enginy admirable, i malgrat la seva extensió, potser un xic excessiva, manté sempre viva l'atenció de l'oient amb la constant exposició de ben trobats contrastos que ofereixen els temes dels quals l'autor s'ha servit, i el meravellós colorit de la instrumentació. Es fa remarcar el caràcter de l'harmonia, d'una gran distinció i finament treballada amb la traça d'un gran tècnic, encara que no sempre semblin del tot originals els procediments emprats.

El "Quintet" en "si bemoll", de Rimsky-Korsakof, per a piano, flauta, clarinet, fagot i trompa, completà aquesta bella sessió.

Aquesta composició consta de tres temps — "Allegro con brio, Andante i Rondó: Allegro" — i és un magnífic model de perfecció, de forma i solidesa de construcció. El gran music rus dóna en ella una reconfortant sensació de serenitat i repòs, i descabdellà naturalment, plàcidament, uns temes simples i amables, amb els quals arriba a bastir una bellíssima arquitectura.

Totes aquestes obres foren aplaudides unànimement i en totes els artistes es mostraren mereixedors del triomf que obtingueren.